

HOMILY FOR THE HIEROMARTYR ST. METHODIOS

BISHOP OF PATARA. Celebrated June 20

موعظه درباره شهید بزرگ قدیس متدیوس

اسقف پاتارا. تجلیل 20 ژوئن

(2020/6/21)

در تاریخ 20 ژوئن ، کلیسا یاد و خاطره قدیس متدیوس ، اسقف پاتارا در لیکیا ، همچنین به عنوان کسی که خاستگاه قدیس نیکلاس از میرا شناخته شده است را گرامی می دارد. در طی آخرین آزار و شکنجه بزرگ مسیحیان توسط امپراطوران روم ، قدیس متدیوس قبل از قدیس نیکلاس ، برجسته شد. توسط خدا عطایای نادر و روحانی به وی اعطا شده بود و دارای دانش فراوانی در مورد فلسفه و کلام بود. با این هدایا است که او از آموزه ارتدوکس دفاع کرد و به مسیحیان قدرت بخشید. پایه و اساس این امر در دوران کودکی وی بنا شده است ، جایی که وی با ایمان در پرستش الهی کلیسا شرکت می کرد. این ایمان زنده ، همراه با فصاحت او ، او را به یکی از مهمترین چهره های کلامی و کلیسایی در کلیسای اولیه تبدیل کرد.

هنگامی که قدیس متدیوس به عنوان اسقف پاتارا انتخاب شد ، وی با جدیت مراقبت از روح هایی که از طرف خداوند ما عیسی مسیح ، که اسقف اعظم است ، به او واگذار شد ، را به عهده گرفت. او با خطبه های الهام بخش و زندگی مقدس خود ، همه چیز را برای تعلیم و تغذیه روحانی گله خود بخشید. این فقط به منطقه و حوزه اسقفی او محدود نمی شد ، و او به هر کجا که لازم بود می رفت تا از ایمان در برابر مخلان و بدعت گذاران دفاع کند. به نظر می رسد که این مأموریت موعظه در دفاع از ارتدوکسی حتی به سمت پامفیلیا رسیده بود. سخن فعالیت های او به مقامات رومی رسید ، که در اواخر قرن سوم هنوز مسیحیان را تحت تعقیب قرار می دادند. برای آنها اسقف پاتارا دشمن روم بود و به همین دلیل آنها دستور اعدام وی را صادر کردند. جزئیات شهادت قدیس متدیوس مجال نمی آورد، تنها اینکه بگویم تا به پایان که او سر بریده شد، ایمان خود را حفظ کرد. به این ترتیب با تسلیم کردن روح تقدیس شده خود به خداوند، لباس اسقفی او با خون شهید به رنگ ارغوانی سلطنتی تزیین شد. گفته می شود این اتفاق در حدود سال 310 میلادی رخ داده است.

از بسیاری از تعلیمات مفید قدیس متدیوس ، می توانیم دو مورد را انتخاب کنیم که حتی امروزه مورد توجه ما می باشد. اول ، ارزش پاکدامنی و بکارت است ، که در دوران مدرن به راحتی رد می شود. او این مضمون را در یکی از آثار ماندگار خود ، به شکل گفت و گو به مدل سمپوزیوم افلاطون ، بررسی می کند و آن را سمپوزیوم (ضیافت) ده باکره می نامد. از طریق دهان ده باکره که هر یک به نوبه خود صحبت می کنند، شیوه ادبی برای قدیس متدیوس فراهم می شود تا در فضیلت آسمانی بکارت موعظه کند (به یونانی " Parthenia / Parthenos"). این یک عطیه عالی است ، که می تواند منجر به فساد ناپذیری و شباهت به "باکره اصلی" ، که مسیح است ، بشود. قدیس همچنین این نکته را بیان می کند که خلوص و پاکدامنی فقط در مورد خودداری جنسی نیست بلکه اجتناب از همه شر است. این مسخره است که از تمایلات جنسی فیزیکی خودداری کنی، در حالی که دهان ، چشم ها ، گوش ها ، دست ها یا قلب را پاک نگاه نداری ، یا اینکه تکبر و خشم داشته باشی. او از بکارت ستایش بسیار می کند ، اما همچنین اظهار می دارد که ازدواج مقدس می تواند وسیله ای برای رسیدن به کمال باشد. وی بکارت را به غسل تشبیه می کند ، اما سریع می گوید که اگرچه غسل شیرین تر و دلپذیرتر از سایر موارد است ، این بدان معنی نیست که هر چیز دیگری تلخ است. خلوص و پاکدامنی در روابط زوج مسیحی، عشق ، اتحاد و پیوند مادام العمر آنها را تضمین می کند.

مسئله دیگری که نه تنها متکلمان بلکه فلاسفه را نیز به خود مشغول کرده است (از زمان افلاطون تا حال حاضر)، منشأ شر است. این منبع رنج فراوان در جهان است ، اما قدیس متدیوس به ما یادآوری می کند که خدای متعال شر را خلق نکرده است. آنچه خدا آفریده همه نیکو است ، همانطور که در کتاب مقدس آمده است: "پس خدا هر آنچه را که ساخته بود ، دید و همانا بسیار نیکو بود" (پیدایش 1: 31). شر با دستکاری خود لوسیفر که در ابتدا توسط خدا به عنوان یک فرشته نیک، مانند همه چیزها نیک خلق شده بود ، به جهان آمد. متأسفانه ، او از خدا دور شد ، و همه فرشتگان را که پیرو دستور او بودند با خود برد. این منجر به روحیه شرارت آنها شد و خود را در تقابل با خدا و تمام کارهای او قرار داد. با حسادت آدم و حوا ، شیطان وارد بهشت شد و با مکر خود ، آنها را وسوسه کرد که خدا را نیز نفی کنند. آنها این کار را انجام دادند و نتیجه این عمل این بود که شر نه تنها در نسل بشر بلکه در کل جهان گسترش یافت. قدیس پولس رسول در مورد میوه این شر ،

که از سقوط آدم و حوا به وجود آمده است ، می نویسد: "ما می دانیم که تمام خلقت تا الان با هم در آه کشیدن و درد زه می باشند" (رومیان 8: 22).

برادران و خواهران من ، بیایید در باره نعمت خلوص و پاکدامنی برای خود چه از نظر جسمی و چه از نظر ذهنی، تأمل کنیم. ما مسئولیت بزرگی در استفاده از عطایایی که خدا به ما داده است، داریم ، زیرا او ما را آزاد ساخته است و ما این انتخاب را داریم که آنچه می خواهیم انجام دهیم. این همچنین بدان معنی است که ما مسئول عواقب تصمیمات خود هستیم. وقتی تصمیم می گیریم که مسیح را با ایمان در آغوش بگیریم ، نیکی را انتخاب کنیم ، این قطعی است که ما هم در اینجا و هم در ابدیت شادی خواهیم داشت. باشد که خداوند با شفاعت شهید مقدس بزرگ قدیس متدیوس ، همیشه ما را در تصمیمات و اعمال مان راهنمایی کند تا ما انتخاب های صحیحی داشته باشیم. آمین

~ متروپولیتن سوتیریوس از پیسیدیه